

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

3519
14-2-2018

Αθήνα, 14 Φεβρουαρίου 2018

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Εθνικής Άμυνας

ΘΕΜΑ: Μετονομασία του στρατοπέδου Καβράκου σε Στρατόπεδο Σχολής Μονίμων Υπαξιωματικών

Η Γενική Διαταγή του ΓΕΣ περί Ονομασιών-Μετονομασιών Στρατοπέδων καθορίζει με σαφήνεια τις προϋποθέσεις που πρέπει να έχει το άτομο το όνομα του οποίου θα δοθεί σε στρατόπεδο. Επίσης καθορίζει και τη δυνατότητα μετονομασίας του στρατοπέδου στην περίπτωση που θα διαπιστωθεί ότι δεν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις αυτές ή προέκυψαν νέα στοιχεία που ήταν άγνωστα κατά την απονομή του ονόματος στο στρατόπεδο.

Στα Τρίκαλα και συγκεκριμένα στο στρατόπεδο που εδρεύει η Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών, δόθηκε το 1973 και επικυρώθηκε το 1975 το όνομα του Στρατηγού Καβράκου.

Σύμφωνα με επιβεβαιωμένες πληροφορίες ο Στρατηγός Καβράκος δεν πληρούσε καμία από τις προϋποθέσεις αυτές και συγκεκριμένα:

α. Δεν σκοτώθηκε σε πόλεμο του Έθνους. Έπραξε το καθήκον του προς την πατρίδα και έλαβε τις ηθικές αμοιβές που προβλέπονται, όπως και όλοι οι άλλοι αξιωματικοί. Ούτε καν τραυματίστηκε και συνεπώς υπ' αυτήν την έννοια δεν ήταν ήρωας.

β. Στις 2 Φεβρουαρίου 1925 ήταν διοικητής του 5^{ου} Συντάγματος Πεζικού. Κλήθηκε από το νομάρχη να επιβάλει την τάξη και να διαλύσει το πλήθος σε συλλαλητήριο αγροτών και εργατών που έγινε στα Τρίκαλα. Έστησε 6 οπλοπολυβόλα σε επίκαιρα σημεία της πόλης και περικύκλωσε τους διαδηλωτές με τους στρατιώτες και τους αξιωματικούς που πήρε μαζί του. Δεν τα κατάφερε να διαλύσει το πλήθος και διέταξε πυρ στο ψαχνό. Σκοτώθηκαν από τους διαδηλωτές επτά άτομα και πάνω από 25 οι τραυματίες. Κανένας στρατιωτικός ή χωροφύλακας μεταξύ των νεκρών ή τραυματιών. Αυτό μαρτυρεί ότι οι διαδηλωτές δεν έφεραν οπλισμό.

γ. Στις 5 Μαΐου 1935 ως στρατοδίκης καταδίκασε σε θάνατο τον Ελευθέριο Βενιζέλο και τον Νικόλαο Πλαστήρα για εσχάτη προδοσία.

δ. Στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο ως διοικητής της XII Μεραρχίας από 11 έως 20 Μαρτίου 1941 σύμφωνα με το διοικητή του στρατηγό Κωτούλα,

ελαχίστη υπηρεσία προσέφερε και ο διοικητής του ζήτησε την αντικατάστασή του. Μετατέθηκε στο εσωτερικό όπου στις 18 Απριλίου 1941 του ανατέθηκαν καθήκοντα Φρουράρχου Αθηνών. Εννέα ημέρες αργότερα παρέδωσε χαμογελαστός την Αθήνα στους Γερμανούς εισβολείς.

ε. Μετά την υπογραφή της συνθηκολόγησης ανάμεσα στον Τσολάκογλου και τους Γερμανούς, ο Καβράκος εκδίδει διαταγή με την οποία εμποδίζει τους ευέλπιδες να πολεμήσουν τους Γερμανούς όπως όριζαν τα διαγγέλματα του βασιλιά και του πρωθυπουργού και ορίζει να εκτελέσουν αστυνομικά καθήκοντα για την τήρηση της τάξης κατά την είσοδο των Γερμανών στην Αθήνα. Οι ευέλπιδες, ευτυχώς, δεν δέχτηκαν να εκτελέσουν αυτή τη διαταγή και πήραν την απόφαση να συνεχίσουν τον αγώνα κατά των κατακτητών στην Κρήτη.

στ. Στα απομνημονεύματά του ο κατοχικός πρωθυπουργός Τσολάκογλου αναφέρει ότι ο στρατηγός Καβράκος, όπως αυτοβούλως ήρθε σε επαφή με τις Γερμανικές Αρχές και τον Ιούνιο 1941 ανέλαβε καθήκοντα Γενικού Διευθυντή της Πανελληνίας Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών, ιεραρχικά υπαγόμενη στο Υπουργείο Επισιτισμού.

ζ. Με την ιδιότητα του Γενικού Διευθυντή επισκέφτηκε τα Τρίκαλα στις 31-7-1941, για να ρυθμίσει θέματα σχετικά με τη συγκέντρωση του σίτου και την αρτοδότηση της πόλης. Στη σύσκεψη που έγινε με το νομάρχη και άλλους αρμοδίους αποφασίστηκε η λήψη δραστηκών μέτρων εναντίον εκείνων που δεν θα συμμορφώνονταν με τις κυβερνητικές διαταγές και αποφάσεις. Όσοι δεν θα παρέδιναν το σίτο εντός της καθορισμένης προθεσμίας θα ασκείτο εναντίον τους δίωξη επί ποινή θανάτου και όσοι δεν θα δήλωναν τις κατεχόμενες ποσότητες σίτου και αλεύρου θα εκτοπίζονταν μαζί με τις οικογένειές τους. Στη σύσκεψη εξετάστηκε επίσης ο αριθμός των δελτίων άρτου που χορήγησε η νομαρχία στους Τρικαλινούς πολίτες. Ο Καβράκος βρήκε υπερβολικό τον αριθμό των 16.000 περίπου δελτίων που χορηγήθηκαν για τα Τρίκαλα και τα 11.000 για την Καρδίτσα. Ζήτησε να περιοριστούν αυτά για τα Τρίκαλα πολύ κάτω των 10.000 και για την Καρδίτσα στις 3 με 4 χιλιάδες μερίδες. Η μερίδα άρτου καθορίστηκε στα 60 δράμια ανά ημέρα. Στο Βόλο ήταν 80 δράμια. Στην προσπάθεια του νομάρχη και των άλλων για περισσότερες μερίδες και περισσότερο άρτο, ο Καβράκος ήταν ανένδοτος. Και σαν να μην έφταναν αυτά, στις 12 Αυγούστου 1941 ανακοινώθηκε ότι κατόπιν διαταγής του υπουργείου, η ποσότητα του άρτου περιορίζεται στο μισό. Στα αλληπάλληλα τηλεγραφήματα που έστειλε η νομαρχία στο υπουργείο, που τόνιζε την ανεπάρκεια της ποσότητας των 30 δραμιών την ημέρα, ενώ οι κάτοικοι των άλλων πόλεων έπαιρναν 60, το υπουργείο απάντησε ότι δεν επιτρέπει επεμβάσεις σε ζητήματα που ρυθμίζονται από αυτό. Έτσι για δεύτερη φορά τιμώρησε ο Καβράκος τη γενέτειρά του.

η. Το 1944 ο Καβράκος, σύμφωνα με τα αρχεία του Κώστα Κουβαρά που δημοσιεύτηκαν στο Πανεπιστήμιο Stanford της Καλιφόρνιας, συγκαταλέγεται στους μεγαλύτερους κουσίλικ (δωσίλογοι, προδότες του έθνους). Ο Κώστας Κουβαράς κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατατάχτηκε στον Αμερικανικό Στρατό και στάλθηκε στην Ελλάδα ως αξιωματικός πληροφοριών του Αμερικανικού Στρατού για την Ελληνική στρατιωτική και πολιτική κατάσταση. Στις 6 Ιουλίου 1944 έγραψε: Για κάποιο λόγο οι Γερμανοί αφέντες φαίνονται να είναι δυσανεστήμενοι με τον παρόντα πρωθυπουργό Ιωάννη Ράλλη, και το μόνο πράγμα που εμποδίζει την πτώση του είναι η διαφωνία για

το πρόσωπο που θα τον διαδεχτεί. Υπάρχουν κάποια πρόσωπα που ακούγονται, όπως Τσιρονίκος, Βουλες και ο στρατηγός Καβράκος.

Θ. Στον Ατομικό Φάκελο του Στρατηγού διαφαίνεται ο χαρακτήρας και η συμπεριφορά προς τους αξιωματικούς του. Ο Διοικητής της 1ης Μεραρχίας Πεζικού έγραψε για το Β' Εξάμηνο του 1928 ότι «περιπίπτει ενίοτε εις αυθαιρέτους ενεργείας». Για το έτος 1931 αναφέρονται: «Καθόλον το έτος Διοικητής του 5^{ου} Συντάγματος Πεζικού με απόδοσιν επαρκή Στρατιωτικός χαρακτήρ ειλικρινής και υπέρ άγαν αυστηρός εις τους αξιωματικούς του, πειθαρχικότης καλή, διοικητική ικανότης επαρκής, στρατιωτική μόρφωση καλή, επιτελική μόρφωση καλή,....». Τα ίδια αναφέρονται και για το Α' Εξάμηνο του 1932. Τον Ιούλιο του 1928 τιμωρήθηκε διότι «αντί να νουθετεί ως ώφειλε, ναπραϋνει την έξαψη του λοχαγού του Συντάγματος του κατευθυνομένου δια σειράς παραπόνων εξ εσφαλμένων αντιλήψεων στρεφομένης κατά του προσώπου του ως διοικητού συντάγματος, προέβη εις την λήψιν εντελώς εξαιρετικών μέτρων κατ' αυτού προκαλέσας ούτω αντιπειθαρχικάς ενεργείας του αξιωματικού, αίτινες ηδύναντο να αποφευχθούν».

Ι. Ο Καβράκος αποστρατεύτηκε το 1942 προαγόμενος σε Αντιστράτηγο.

Εκτιμώ πως αν η ηγεσία του ΓΕΣ το 1975 γνώριζε το πλήρες βιογραφικό του στρατηγού Καβράκου και ιδιαίτερα ότι συνεργάστηκε όλως αυτοβούλως με τους γερμανούς κατακτητές, υπηρετώντας πιστά τη ναζιστική στρατηγική πείνας για τη μείωση του πληθυσμού, δεν θα είχε εγκρίνει τη διατήρηση του ονόματος που έδωσε το 1973 η χουντική ηγεσία στο στρατόπεδο στα Τρίκαλα. Αλλοιώνεται η έννοια του ήρωα, του γενναίου άνδρα, του πολεμιστή που χάνει τη ζωή του στους αγώνες του Έθνους και του «ουδέν πείθει όσον το παράδειγμα». Δεν αποτελεί φάρο και παράδειγμα προς μίμηση για τους μαθητές της ΣΜΥ.

Όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν τα ανωτέρω υπάρχουν στην αρμόδια διεύθυνση του ΓΕΣ και στην Ιστορική Υπηρεσία Στρατού.

Με βάση τα παραπάνω ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Είναι στις προθέσεις σας να μετονομάσετε το στρατόπεδο Καβράκου σε Στρατόπεδο Σχολής Μονίμων Υπαξιωματικών, όπως εξάλλου ονομάζεται και το Στρατόπεδο της Σχολής Ευελπίδων και τότε θα γίνει αυτό;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Παπαδόπουλος Αθανάσιος

Αναγνωστοπούλου Σία

Αντωνίου Χρήστος

Αυλωνίτου Ελένη

Εάκη Φωτεινή

Γάκης Δημήτριος

Γεννιά Γεωργία

Δρίτσας Θεόδωρος

Δριτσέλη Παναγιώτα

Θεωνάς Ιωάννης

Καββαδία Αννέτα

Καραγιαννίδης Χρήστος

Καρακώστα Ευαγγελία

Καρασαρλίδου Ευφροσύνη

Κοζομπόλη-Αμανατίδη Παναγιώτα

Κουράκης Αναστάσιος

Μανιός Νικόλαος

Μάρδας Δημήτριος

Μιχελोगιαννάκης Ιωάννης

Πάντζας Γεώργιος

Παπαδόπουλος Νικόλαος

Παυλίδης Κωνσταντίνος

Ρίζος Δημήτριος

Σιμορέλης Χρήστος

Τζούφη Μερóπη